
KAMALDULEŃSKI (1) *ai*

kamalduleński, [**kamaldueński**].

G pl kamaldul(e)ńskich.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Nazwa reguły zakonnej (dzisiejsza nazwa: kameduli) założonej przez św. Romualdu w 1012 r. w miejscowości Camaldoli: Druga Reguła/ Mnichow potym się wzięła Kámáldueńńkich KrowObr 134.

a. [*W funkcji rzeczownika: mnich reguły kamedulów: Kámáldueńńkich zakon w białych kápicach náfiał roku 1030 TurnZwierc B4 (Linde).*]

KW